



ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Мілуватська сільська рада
Сватівського району
Луганської області
вул. Слобожанська, 39,
с. Мілуватка,
Сватівський район,
Луганська область, 92633

Пропозиції щодо удосконалення проектів регуляторних актів

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Мілуватської сільської ради Сватівського району Луганської області «Про єдиний податок на території Мілуватської сільської ради на 2019 рік» (далі – проект рішення № 1), «Про встановлення розміру орендної плати за землі сільськогосподарського та несільськогосподарського призначення на території Мілуватської сільської ради в 2019 році» (далі – проект рішення № 2), «Про встановлення податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2019 рік» (далі – проект рішення № 3), «Про встановлення ставок земельного податку на 2019 рік на території Мілуватської сільської ради» (далі – проект рішення № 4) (разом – проекти рішень), а також документи, що надані до них листом Мілуватської сільської ради Сватівського району Луганської області від 16.04.2018 № 02-16/265.

За результатами проведених аналізів проектів рішень, експертних висновків комісії з розгляду проектів регуляторних актів та аналізів регуляторного впливу проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Щодо проекту рішення № 1

Державна регуляторна служба України

В/Х №4789/0/20-18 від 21.05.2018



Андреев О.О

Підпунктами 1.1, 1.2 пункту 1 проекту рішення № 1 встановлюються ставки єдиного податку для першої та другої груп платників податків. Запропоновані ставки визначені у максимальному розмірі для всіх видів господарської діяльності.

Водночас дохід у суб'єктів господарювання, наприклад, що здійснюють будівництво житлових і нежитлових об'єктів та надають освітні послуги або виробляють готову їжу та страви, різні. Тобто, ставки визначені без врахування рівня доходів суб'єктів господарювання в залежності від видів економічної діяльності (їх платоспроможності), що є недоцільним та не узгоджується з цілями державного регулювання, визначеними в аналізі регуляторного впливу до проекту рішення № 1.

Слід зазначити, що пунктом 293.2 статті 293 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), зокрема, встановлено, що фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності.

Отже, пропонуємо розглянути можливість встановлення розмірів ставок для першої та другої груп платників податку з урахуванням вимог пункту 293.2 статті 293 Кодексу в частині затвердження фіксованих ставок єдиного податку залежно від виду господарської діяльності з одночасним обґрунтуванням їх розмірів в аналізі регуляторного впливу.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення № 1 не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідності форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішення існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо проекту рішення № 2

Пунктом 1 проекту рішення № 2 встановлюється розмір орендної плати за землі сільськогосподарського та несільськогосподарського призначення.

Відповідно до підпункту 14.1.147 пункту 14.1 статті 14 Кодексу плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Відповідно до абзацу першого пункту 288.1., абзацу четвертого пункту 288.1. статті 288 Кодексу, підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки. Договір оренди земель державної і комунальної власності укладається за типовою формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України. Пунктом 288.4. статті 288 Кодексу визначено, що розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

Типовий договір оренди землі затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 03.03.2004 № 220 «Про затвердження Типового

договору оренди землі» (далі - типовий договір), яким визначено основні вимоги до укладання такого договору та встановлено, що обчислення розміру орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності здійснюється з урахуванням їх цільового призначення та коефіцієнтів індексації, визначених законодавством, за затвердженими Кабінетом Міністрів України формами, що заповнюються під час укладання або зміни умов договору оренди чи продовження його дії.

Форми розрахунку розміру орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності, грошова оцінка яких не проведена, і за земельні ділянки державної або комунальної власності, грошова оцінка яких проведена, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 13.12.2006 № 1724 «Деякі питання оренди земель».

Пунктом 9 типового договору встановлено, що розмір орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності вноситься у грошовій формі із зазначенням відсотків суми нормативної грошової оцінки земельної ділянки.

Положеннями статті 288 Кодексу визначено граничні розміри орендної плати за земельні ділянки, в тому числі і за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Таким чином, діючим законодавством України визначено процедуру встановлення, формування та розрахунку розмірів орендної плати за землю, а додаткового врегулювання, зокрема прийняття рішень органами місцевого самоврядування про встановлення розміру орендної плати за землі сільськогосподарського та несільськогосподарського призначення, не передбачено.

Відповідно до статті 19 Конституції України органи місцевого самоврядування та їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Враховуючи наведене вище, проект рішення № 2 не узгоджується з принципами доцільності - обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми та адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо проекту рішення № 3

Пунктом 12.3 статті 12 Кодексу встановлено, що сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів.

Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному цим Кодексом (підпункт 12.3.1. пункту 12.3 статті 12 Кодексу).

Згідно із підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 Кодексу, при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково

визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначенні статтею 7 цього Кодексу.

У зв'язку з цим, пропонуємо в проекті рішення № 3 визначити усі обов'язкові елементи, встановлені статтею 7 Кодексу або передбачити їх у тексті, як посилання на відповідні статті (абзаци, пункти, частини, тощо) Кодексу, якими встановлені вищезазначені обов'язкові елементи для кожного місцевого податку чи збору.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення № 3 не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо проекту рішення № 4

Пропонуємо проект рішення № 4 доповнити обов'язковими елементами, визначеними статтею 7 Кодексу, або зробити посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, статті, розділи) Кодексу, якими вони вже встановлені.

Пунктом 1 проекту рішення № 4 визначені ставки земельного податку у відсотках від нормативної грошової оцінки землі як для земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких проведено, так і для земельних ділянок, розташованих за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

Натомість, відповідно до пункту 277.1 статті 277 Кодексу, ставки земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється у розмірі не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області.

Звертаємо увагу, що відповідно до підпункту 14.1.130. пункту 14.1 статті 14 Кодексу, одиниця площі оподатковуваної земельної ділянки:

- у межах населеного пункту – 1 (один) метр квадратний (кв. метр);
- за межами населеного пункту - 1 (один) гектар (га).

Таким чином, пропонуємо підпункти «г», «е», «є» пункту 1 проекту рішення № 4, якими визначені ставки податку за земельні ділянки, що розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, привести у відповідність до вимог пункту 277.1 статті 277 Кодексу, а також зазначити одиницю виміру оподаткованої площі земельної ділянки в залежності від її місцезнаходження.

Крім того, пропонуємо визначити пільги щодо сплати земельного податку для фізичних та юридичних осіб у відповідності до вимог статей 281 та 282 Кодексу.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення № 4 не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізів регуляторного впливу (далі – АРВ 1, АРВ 3 та АРВ 4) до проектів рішень

Надані АРВ 1, АРВ 3 та АРВ 4 до відповідних проектів рішень не в повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

У розділі I «Визначення проблеми» АРВ, згідно з вимогами Методики, розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Водночас, в АРВ 4 до проекту рішення № 4 при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише текстовим її описом, зокрема не навів жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, її масштаб та важливість.

У розділах II «Цілі державного регулювання» АРВ 1, АРВ 3 та АРВ 4 до відповідних проектів рішень визначені розробником цілі регулювань є абстрактними та не мають якісного та кількісного виміру.

Згідно з вимогами Методики, у розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючих проблем та оцінити (порівняти) вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Натомість, у розділах III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ 1, АРВ 3 та АРВ 4 до відповідних проектів рішень під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів держави, громадян та суб'єктів господарювання, розробник обмежився лише текстовим описом, не наведено жодних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проектів рішень, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраних способів.

Зазначене не дозволяє об'єктивно оцінити, наскільки обрані розробником способи державного втручання відповідають проблемам, що

потребують врегулювання, та наскільки їх застосування буде ефективним для їх вирішення.

При цьому, у розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» в АРВ 3 до проекту рішення № 3 розробником не визначено питому вагу трьох суб'єктів господарювання від їх загальної кількості, на яких поширюється регулювання.

У зв'язку з тим, що у розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ 3 до проекту рішення № 3 питома вага суб'єктів малого підприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання, не перевищує 10 відсотків, розробнику не потрібно було проводити тест малого підприємництва (далі - М-Тест), згідно з додатком 4 до Методики. Разом з тим, розробник повинен був в АРВ 3 до проекту рішення № 3 окремо кількісно визначити витрати суб'єктів середнього підприємництва, які будуть виникати внаслідок дії регуляторного акта, згідно із додатком 2 до Методики.

Пунктом 4 розділу V «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» АРВ 3 до проекту рішення № 3 некоректно зазначено встановлення додаткових пільг зі сплати податку, оскільки, проектом рішення № 3 надання пільг суб'єктам господарювання не передбачено.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» в АРВ 4 до проекту рішення № 4 питома вага для суб'єктів мікро- підприємництва у загальній кількості, на яких поширюється регулювання, потребує уточнення.

Надані М-Тести до АРВ 1 та АРВ 4 відповідних проектів рішень проведені розробником формально, оскільки не містить жодних розрахунків витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в наслідок дії регуляторних актів №1 та № 4.

Крім того, в М-Тестах до АРВ 1 та АРВ 4 відповідних проектів рішень відсутні розрахунки сумарних витрат суб'єктів малого підприємництва, які виникають на виконання вимог регулювання, що не узгоджуються з вимогами пункту 4 додатку 4 до Методики. Також, не визначені корегуючі (пом'якшувальні) заходи для малого підприємництва щодо запропонованих регулювань або підстави для відмови від застосування компенсаторних механізмів, передбачених пунктом 5 додатку 4 до Методики.

У розділах VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ до проектів рішень зазначено показники результативності на 2017, 2018 роки, проте не наведено значення прогностичних показників результативності дії регуляторного акта у кількісному виразі на 2019 рік, як передбачено Методикою.

У зв'язку з відсутністю в АРВ до відповідних проектів рішень усієї необхідної інформації, числових даних та розрахунків, розробником не доведена відповідність проектів рішень принципам державної регуляторної політики, зокрема таким як, збалансованість - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави;

ефективність - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

З урахуванням викладеного вище, Державна регуляторна служба України пропонує привести проекти рішень Мілуватської сільської ради Сватівського району Луганської області «Про єдиний податок на території Мілуватської сільської ради на 2019 рік», «Про встановлення податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2019 рік», «Про встановлення ставок земельного податку на 2019 рік на території Мілуватської сільської ради» у відповідність до вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а аналізу регуляторного впливу до них - у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування необхідності впровадження даних проектів регуляторних актів.

Про результати розгляду цього листа просимо проінформувати Державну регуляторну службу України в установленому законодавством порядку.

Голова Державної
регуляторної служби України



К.М. Ляпіна